[1]भिदा, भित्तिः-भिदिः, भेदना, बिभित्सा, बेभिदा ;
भेदनम्, भेदनम्, बिभित्सनम्, बेभिदनम् ;
भित्त्वा, भेदयित्वा, बिभित्सित्वा, बेभिदित्वा ;
संभिद्य, संभेद्य, प्रबिभित्स्य, प्रबेभिद्य, [2]प्रबेभिदय्य गतः ;
भेदम् २, } भेदम् २, } बिभित्सम् २, } बेभिदम् २ ; }
भित्त्वा २, } भेदयित्वा २, } बिभित्सित्वा २, } बेभिदित्वा २ ; }
[3]भिदुः, [4]भिदिरम्, [5]भिद्रः ।

(1161) "ञि भी भये" (III-जुहोत्यादिः-1084. अक. अनि. पर.)
भायकः-यिका, [6]भापकः-[7]भीषकः-षिका, [8]भायकः-यिका, [9]बिभीषकः-षिका, बेभीयकः-यिका ;
भेता-भेत्री, [A]भापयिता-भीषयिता-भाययिता-त्री, बिभीषिता-त्री, बेभीयिता-त्री ;
[10](चोरात्) बिभ्यत्-बिभ्यतौ-बिभ्यतः, [कुञ्चिकया एनं] [11]भाययन्-न्ती, बिभीषन्-न्ती ; —

---

1. स्त्रियाम्, 'भिदा विदारणे' (ग. सू. 3-3-104) इति भिदादिपाठाद् भावादौ अङ्। अन्यत्र भित्तिः इत्येव। भित्तिः=कुड्यम्। स्वार्थे कन्प्रत्यये भित्तिका इति भवति। 'इक् कृष्यादिभ्यः' (वा. 3-3-108) इतीक्प्रत्यये भिदिः इत्यपि भवति।
2. यङन्तात् णिचि ल्यपि, 'ल्यपि लघुपूर्वात्' (6-4-56) इति णेरयादेशः। काशिकायाम् (6-4-56) उदाहृतोऽयम्।
3. 'पृभिदि—' (द. उ. 1-108) इति कुप्रत्ययः। भिदुः=वज्रम्।
4. 'इषिमदिमुदिखिदिच्छिदिभिदि—' (द. उ. 8-26) इति किरच्प्रत्यये रूपमेवम्। भिदिरम्=भेदः।
5. औणादिके (द. उ. 8-31) रक्प्रत्यये रूपमेवम्। भिद्रः=शरः।
6. 'बिभेतेर्हेतुभये' (6-1-56) इति विकल्पेन णावात्वे, आदन्तलक्षणः पुगागमः।
7. आत्वाभावपक्षे, 'भियो हेतुभये षुक्' (7-3-40) इति षुगागमः।
8. अहेतुभये तु (करणादिजन्ये भये तु) णिज्निमित्तकवृद्धौ, आयादेशे च रूपमेवम्। एवमेव ण्यन्ते रूपत्रयस्योपपत्तिर्ज्ञेया।
9. सन्नन्तात् ण्वुलि, 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्वान्न गुणः। एवमुत्तरत्रापि सन्नन्तेषु ज्ञेयम्।
10. शतरि शपो जुहोत्यादित्वात् श्लौ, द्विर्वचने, अभ्यासह्रस्वे, उत्तरखण्डे यणि 'नाभ्यस्ताच्छतुः' (7-1-78) इति नुमो निषेधः।
11. हेतुभये एवात्मनेपदविधानादत्र च अहेतु (करण) भयत्वात् ण्यन्ताच्छतैव।

A. 'बिस्मापयित्री जनमुग्रसेनजं द्राग् भापयित्री भृशमस्य पश्चताम्।' वा, वि.1. 38.